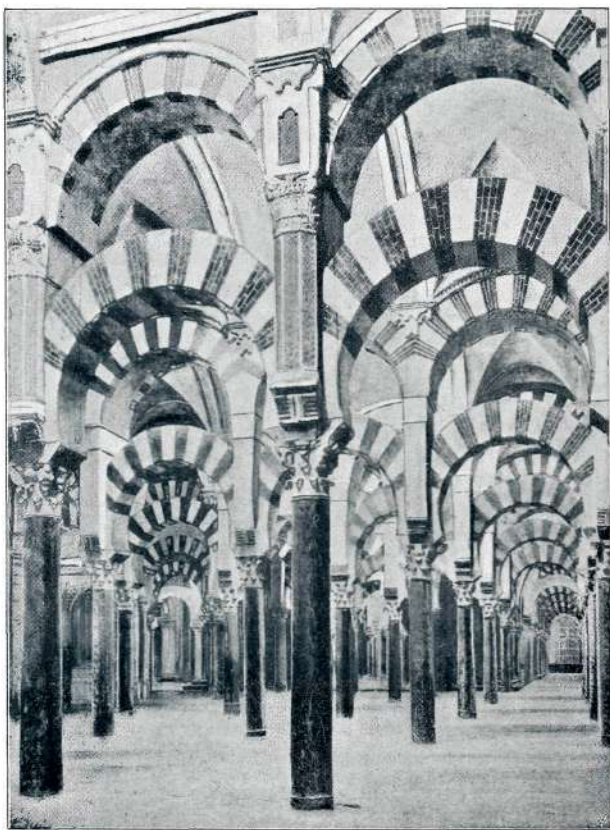

X.

Granáda, 25. septembra 1905.

Slovo Córdoba. Po široki ulici Gran Capitan na kolodvor. Iz Córdove v Granádo 247 kilometrov. Vozovi drugega razreda imajo le to udobnost, da so v njih mehki sedeži, sicer se nič ne ločijo od vozov tretjega razreda. Čez Guadalquivir. Rjavi goli griči in taka ravnina. V Montilli je prodajala ženska časopise ter vpila na vso moč. Se je bati, da si ne pokvari grla. Vedno več oljik, ki so zasajene v dolgih ravnih vrstah. Kje se jemlje toliko orožnikov? Na

CORDOVA: NOTRANJSČINA MOŠEJE

vseh postajah vstopajo in izstopajo. Časopisi poročajo, da vlada v Andaluziji lakota in da se godijo nasilnosti. Gotovo vsled tega pozornost policije.

V Bobadilli poldrugo uro pomude. Table d' hôte stane s pijačo vred tri pesete, nekaj manj kot tri krone avstrijske veljave. Tu se križajo vlaki v Granádo, Málaga, Gibraltar, Sevilla in Córdoba.

Naša pot se je obrnila proti vzhodu. Planjava izginja, bližamo se gorovju. Ko smo zapustili mesto Antequera, je začel stroj delovati močnejše. Premagati mora gorsko sedlo, da se nagne potem v dolino, ki jo namaka voda Genil. Lepa lega mesteca Loja na

poševni planoti. Prikazujejo se vrhovi Sierre Nevade. Došli smo v Granádo.

Na kolodvoru, ki ni posebno sijajen, so se ponujali nosači. Izbral sem dečka, menda šele začetnika v fakinskem poklicu. Veliko tujcev. Komaj se je našlo stanovanje v hotelu „Pariz“, pa še tukaj sva morala biti z nekim Francozom sobna tovariša.

Takoj ogled mesta, ki broji 65.000 prebivavcev. Raztegnjeno je ob vznožju dveh gričev. Na južni višini stoji mavriški grad Alhambra, na severni je raztreseno cigansko predmestje Albaicín. Pod obema gričema se širi deloma v ravnini, deloma v bregu Granáda.

Najprej na trg Bibarambla, ki mu pravijo šaljivo de las Orejas (ušesa). O neki priliki se je podrla na ondrotnem trgu tribuna, napolnjena z gospôdo. Mestne barabe so v tej zmešnjavi porezali nekaterim imenitnim damam ušesa, da so se lažje polastili njih dragocenih uhanov. Pa to se je zgodilo še v XVII. stoletju . . .

Ne daleč proč je zgrajena velikanska stolna cerkev, najlepša cerkvena stavba renesanškega sloga na Španskem. V njej počivata takozvana „katoliška kralja“ Ferdinand († 1516) in Izabela († 1504).

Vreme: Temni oblaki na deloma jasnem nebu. V Granádi mnogo prahu. V Córdovi zjutraj ob šestih +15°, v Bobadilli opoldne +20°, v Granádi zvečer ob šestih +16° R.

XI.

Granáda, 26. septembra 1905.

Z mladim včerajšnjim spremljevalcem v bolnišnico San Juan de Dios. Njen ustanovnik Portugiz Juan de Robles je živel v XVI. stoletju ter bil pozneje prištet svetnikom. Rekli so mu Juan de Dios, to je Ivan od Boga. Vpeljal je red usmiljenih bratov, ki še dandanes blagonosno deluje. Bolnišnica obsega dva velika oddelka, ločena s prostornimi dvorišči drug od drugega. Poleg stoji cerkev, ki je zunaj in znotraj preobložena z okraski. V njej se hranijo telesni ostanki Ivana od Boga († 1550).

Od tu na trg Paseo de Triunfo. Ob njegovi strani cirkus za bojevanje z biki. Granáda je pravzaprav lačno mesto, brez cirkusa pa seveda ne sme biti.

Nazaj po dolgi ulici Calle de Elvira, v kateri se nahaja več lepих poslopij. Sedaj vberemo pot navzgor, kjer kraljuje glavna znamenitost Granáde, mavriški grad Alhambra. Na vrhu nas sprejme bujno poraščen drevored in prijeten hlad šumljajočega potoka. Pri vhodu v grad čakajo vodniki. Treba jim dati dobro napitnino za spremstvo.

Najprej na stolp, s katerega je krasen razgled naokrog. Pod seboj imaš vso Granádo, ob jugo-